

Συνηθίζουμε να υποστηρίζουμε, και όχι άδικα, ότι ο τουρισμός δεν αποτελεί μόνο οικονομικό πνεύμονα αλλά και τον καλύτερο πρεσβευτή της Πατρίδας μας στο εξωτερικό.

Εκατομμύρια περιηγητές έρχονται κάθε χρόνο στην ηλιόεσσα, ανεμόεσσα και κυματόεσσα Χώρα μας, από όλα τα μήκη και τα πλάτη της υπό τον ήλιον, αναζητώντας το κάτι άλλο, το διαφορετικό, το μοναδικό!

Και αν κρίνουμε από τον ολοένα αυξανόμενο αριθμό ξένων επισκεπτών, πράγματι στην Ελλάδα “φορτίζουν” τις σωματικές και ψυχικές τους μπαταρίες, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στους ιλιγγιώδεις ρυθμούς μιας καθημερινότητας, που συχνά τους υπερβαίνει..

Έρχονται και, παρά τις όποιες ελλείψεις και προβλήματα τυχόν παρουσιάζονται, μεθούν από το άκρατο φως του ήλιου, ονειρεύονται μέσα ή δίπλα στη γαλανή αγκαλιά της ιχθυόεσσας θάλασσας, γεύονται τα δώρα της Ελληνικής φιλοξενίας, κοντά σε ανοιχτόκαρδους ανθρώπους, θαυμάζουν τα απομεινάρια ενός θαυμάσιου και μοναδικού πολιτισμού και καταδύονται στα βάθη της Ελληνικής ιστορίας, τότε που οι πρόγονοί μας έθεταν τα θεμέλια της σημερινής Ευρώπης και του οικουμενικού πολιτισμού.

Η Χώρα μας, όμως, εμείς οι Έλληνες έχουμε και κάτι άλλο να προσφέρουμε στους καλοκαιρινούς μας επισκέπτες, κάτι που μπορεί να μη μας το ζητούν, αλλά ενδόμυχα μπορεί να το αποζητούν.

Και τούτο δεν είναι άλλο από την Ελληνορθόδοξη παράδοσή μας, έτσι όπως αυτή σφυρηλατήθηκε μέσα από την χιλιόχρονη Βυζαντινή εποποιΐα και την μακραίωνη Οθωμανική επικυριαρχία και όπως υλοποιείται μέσα από τα πανηγύρια και τα κατάσπαρτα ανά την Ελληνική Πατρίδα Μνημεία....

Τά Χριστιανικά μνημεία της Έλληνικής Πατρίδας, οι βυζαντινές και μεταβυζαντινές εκκλησίες, με την περίτεχνη εικονογράφησή τους, τα ψηφιδωτά, τις τοιχογραφίες και τις σπάνιες αγιογραφίες τους, οι έπιβλητικοί καθεδρικοί ναοί, τα έξωκκλήσια και τα προσκυνήματα της υπαίθρου, τα μοναστήρια, τα μετόχια και οι σκήτες, η μοναδική μοναστική πολιτεία του Αγίου Όρους, τα μοναστήρια των Μετεώρων και οι μοναδικές ανά την καθ’ ημάς Ανατολή Πρωτοχριστιανικές Κατακόμβες της ιεράς νήσου Μήλου, εναρμονισμένα τέλεια με το φυσικό περιβάλλον, με την απέριττη λιτότητά τους, τον πλούσιο συμβολισμό και την ιστορία τους, σε ορεινούς οικισμούς και σε αστικά κέντρα, σε νησιά, σε εύφορους κάμπους και απρόσιτες βουνοπλαγιές, γίνονται αληθινοί «πλοηγοί φωτός», με το δέος που εκπέμπουν....

Με την απλή αρχιτεκτονική τους και τις αρμονικές τους αναλογίες, αγιασμένοι τόποι λατρείας και προσευχής, παιδευτικά και πολιτιστικά κέντρα, πυρήνες πολεοδομικής συγκρότησης, μαρτυρίες του πολιτισμού της θρησκευτικότητας, κτήματα, πλέον, της παγκόσμιας κληρονομιάς, αναδεικνύονται,

όχι μόνο ως μοναδικά αρχιτεκτονήματα, αλλά και ως φορείς μιάς ανώτερης πνευματικότητας, με την οποία ο προσκυνητής και ο επισκέπτης τους γίνεται κοινωνός του θείου.

Παράλληλα με την ευφώνως άφωνη μαρτυρία των Μνημείων, διατηρείται ζωντανή η πολιτιστική μας παράδοση στα τοπικά πανηγύρια, με τα παραδοσιακά μας τραγούδια, τα ανεκτίμητα αυτά κειμήλια της λαϊκής μας παράδοσης, με ιστορικές και πολιτιστικές μαρτυρίες, βγαλμένα απ' την αγροτική και ναυτική ζωή, τις κοινωνικές εκδηλώσεις, τα έθιμα, τους αγώνες για τη λευτεριά, τον καημό του λαού για την ξενιτιά, τον πόνο του θανάτου και της αγάπης, αποπνέοντα τον αέρα του βουνού και την αλμύρα του πελάγους, που αποτελούν ένα ζωντανό και αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτισμού και της κουλτούρας της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας.

Σε μιαν εποχή, ακριβώς, όπου θεσμοί, άνθρωποι και σχέσεις καταλύονται και αλλοτριώνονται, η παραδοσιακή μας Μουσική, έρχεται να καταθέσει τίμια και παλληκαρίσια την πίστη της, την πίστη στη ζωή και στον άνθρωπο, την ομολογία της πρωτοκαθεδρίας του πνεύματος ανά τους αιώνες.

Αυτό το διαφορετικό τρόπο θέασης του κόσμου και της ζωής, αυτή τη διαφορετική προσέγγιση στα προβλήματα, που πνίγουν το σύγχρονο αλλοτριωμένο άνθρωπο, αυτή τη διαφορετική ερμηνεία των όντων και των καταστάσεων, που προβάλλεται μέσα από τα Μνημεία και τις ζωντανές παραδόσεις μας, οφείλουμε να προσφέρουμε στους καλοκαιρινούς μας επισκέπτες, που έρχονται στον ευλογημένο μας τόπο, σβήνοντας την υπαρξιακή τους δίψα!

Γιατί, όπως διαπίστωνε και ο Μίλτος Σαχτούρης, “Ας μην το κρύβουμε, όλοι διψάμε για ουρανό!”

† Ο ΣΥΡΟΥ ΑΩΡΟΘΕΟΣ Β'

(Εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», 21.06.2014)